

КРЕЗЪ НА КЛАДАТА

*

На чело на върли дружини,
Подигна се Крезъ горделиви,
Честъта си въ война да изпита,
Война срещу персите диви.

Че бяха му земни богатства
И мирни наслади умразни, —
Сърце му за подвиги ~~жажда~~ жадува
И слава военна го блазни.

А кой ли би дръзналъ да мери
Мегданъ с ~~с~~ войските му смели! —
И той ненадейно нахълта
През мирни съседски предели...

И пленъ и пожари му бяха
Другари въ похода победенъ —
Доръ въ тъмна се нощъ ненадейно
Отъ персите видя налетенъ.

Два вихра се сблъскаха. Срещна
Зла брисъ незваните гости...
За дълго следъ туй се въ полето
Белеяха техните кости.

И нея нощъ въ бойния вихъръ
Крезъ, въ кърви отъналъ и бледенъ,
Бе хванатъ и въ тежки вериги
Въвъ шатра при Кира доведенъ.

* *

Останки печални сж дивните Сарди.
Виреятъ се копья, блестятъ алебарди;

С ~~с~~ ревъ, настървени, на тумби безъ редъ,
Се дивите Перси настичатъ отвредъ

И шумно навалятъ таме на площада;
Висока е тамо натрупана клада, —